

[Ministeren for offentlige arbejder.]

problemer som disse, på forhånd har mulighed for at afbalancere forholdet mellem kommunernes og statens udgifter. Jeg forstår dog på det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at han i princippet er enig med mig. Det får mig til at sige, at det ærede medlem i går sagde noget om, at han havde ingen indflydelse i Arbejdsgiverforeningen. Jeg ville da nødigt have, det skulle gå sådan, at det ærede medlem heller ingen indflydelse havde i venstres gruppe, og hvis det ærede medlem altså i princippet er enig med mig, havde jeg gerne set, at hans indflydelse i venstres gruppe var blevet gjort gældende i dette spørgsmål. Men hvis de to ærede medlemmer og deres grupper opretholder det standpunkt, at de ikke vil have nogen repræsentanter, er der jo ikke noget at gøre ved det, så må vi med ro imødesee også den udvikling. Hvis man vedtager — hvad jeg mener man gør nu — forslaget om at nedsætte dette udvalg, vil jeg dog advare imod, at man ligefrem saboterer et sådant udvalg ved ikke at vælge repræsentanter fra de to ærede medlemmers grupper. Jeg tror, det ville være en meget kedelig udvikling, hvis man her i tinget, når flertallet er enig om at vedtage en lov, så saboterer den ved at holde sig udenfor.

Jeg var lidt ked af, at det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen igen tog spørgsmålet om prioritetsrækken op, men jeg skal ikke komme dybere ind på det. Jeg forstod, at det mere var en bemærkning henvendt til den kreds, det ærede medlem er valgt i. Det er der måske ikke noget at sige til, uden at jeg dog dermed vil opfordre andre ærede medlemmer valgt i andre kredse til at sige, at den bane, som løber igennem den kreds, de repræsenterer, bør have førsteprioritet. Jeg har sagt under førstebehandlingen, og jeg har gentaget det i udvalget, at kunne man i udvalget enes om en prioritetsrække, skulle jeg gerne følge udvalget med hensyn hertil. Det har man ikke kunnet, og det forstår jeg godt at man ikke har, og det er det, der er baggrunden for, at lovforslaget har fået det udseende, det har.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Arne Larsen, at jeg forstod ikke helt hans be-

mærkning om lønnen og den arbejdskraft, der skal bruges ved anlægget af disse S-baner. Jeg formoder, det ærede medlem er bekendt med, at statsbanerne selvfølgelig betaler efter de gældende tariffer, og når det drejer sig om mere teknisk arbejdskraft — og det er der i høj grad tale om her — er det et meget stort problem med at skaffe arbejdskraft i det hele taget, og det må vi tage hensyn til.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen var også inde på, forstod jeg, spørgsmålet om, hvorvidt Lundtoftebanen var særlig nødvendig, efter at det er besluttet, at der skulle bygges kollegier derude. Dertil vil jeg sige, at det er rigtigt, at der er tale om at bygge nogle kollegier. Jeg tror ikke, det får nogen særlig indflydelse på spørgsmålet om trafikbehovet. Man må formode, at de unge mennesker, der skal bo derude i disse kollegier, også en gang imellem vil se København, i hvert tilfælde om aftenen, og så bliver der også brug for S-banen i sådanne tilfælde.

Til det ærede medlem hr. Rimstad vil jeg sige, at jeg ikke forstår den stilling, det ærede medlem tager. Så vidt jeg forstod det ærede medlem, havde han den opfattelse, at når der var tale om tunnelbane i København, så var det et problem, som Københavns kommune måtte løse alene. Jeg kunne fristes til at spørge det ærede medlem, om det ærede medlem og hans parti har samme opfattelse, når det drejer sig om vejarbejder og broanlæg ude omkring i landet. Hvis ellers det ærede medlem og hans parti tænker på at få nogen valgt ved kommunevalgene til næste år, kunne det være meget interessant at høre, om man havde den opfattelse i almindelighed, at kommunerne selv skal løse disse opgaver. Jeg tror, det vil have sin betydning at få det oplyst i tide i hvert tilfælde.

Jg kan med disse bemærkninger endnu en gang takke udvalget, fordi man er kommet så langt frem, at vi nu kan se en løsning på disse meget vigtige trafikopgaver i København.

Axel Kristensen: Jeg må bedrøve den højtærede minister med at sige, at jeg er ikke principielt enig med ham vedrørende § 3, stk. 2.